

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 177/2020

04.06.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Стојадиновић, адвокат из ... против тужене АИК Банка АД Београд, ради утврђења ништавости и стицања без основа, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Пожаревцу и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилца АА из ... је дана 31.12.2019. године поднела тужбу Трећем основном суду у Београду против тужене АИК Банке АД Београд ради утврђења делимичне ништавости уговора о кредиту од 14.06.2010. године, закљученим између овде парничних странака, и исплате по основу стицања без основа.

Трећи основни суд у Београду се решењем П 252/2020 од 14.01.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, уз уступање предмета Основном суду у Пожаревцу као месно надлежном суду, по правноснажности решења. Овакву одлуку образложио је чињеницом да постоји споразум странака о месној надлежности суда у Пожаревцу у случају спора који настане из њиховог уговорног односа, који је садржан у члану 10. закљученог уговора о кредиту, који је тужилца приложила уз тужбу.

Основни суд у Пожаревцу није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 311/20 од 19.05.2020. године доставио спис предмета Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету, за сада, месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, чланом 19. ЗПП прописано је да се суд може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, и то најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1. овог члана), односно ако се тужба не доставља туженом на одговор у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.). Такође, суд се може огласити месно ненадлежним и ако се не ради о искључивој надлежности неког другог суда, али у том случају само по приговору месне ненадлежности туженог, и то у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.), односно ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, а пре упуштања туженог у расправљање о главној ствари (став 4.).

Имајући у виду да је у конкретном случају предмет спора утврђење делимичне ништавости уговора о кредиту и исплата, што представља имовинскоправни захтев за који законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, то није било места доношењу решења којим се Трећи основни суд у Београду оглашава месно ненадлежним по службеној дужности за поступање у овој правној ствари, а без изјављеног приговора тужене. Сходно томе, за сада, у овој фази поступка, месно надлежан за поступање је још увек Трећи основни суд у Београду коме је поднета тужба, а који ће задржати надлежност ако не буде благовременог приговора месне ненадлежности од стране тужене у даљем току поступка.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић